

ЖИТИЕ НА СВЕТИ ПОРФИРИЙ, ЕПИСКОП ГАЗСКИ

Св. Порфирий, родом от Солун, живял в IV век. Стремейки се към подвижически живот, той оставил богатия бащин дом и заминал за Египет, където приел монашество. Тогава той бил на 20 години. След като прекарал пет години в Скитската пустиня, той посетил Йерусалим, с благоговейна любов се поклонил на светите места и се поселил след това в Йорданската страна, където живеел в пост, труд и непрестанни молитви. След

няколко години Порфирий тежко заболял и помолил един познат човек да го заведе в Йерусалим. Там той всеки ден посещавал храма "Възкресение Господне" и се покланял на светия Кръст, като понякога допълзавал да светите места, понеже не могъл да ходи от болки в стомаха. Един млад монах, като видял неговия труд и страдания, започнал да му прислужва. По негово поръчение монахът отишъл в Солун и донесъл оттам неговата част от наследството, оставено на Порфирий от баща му. Порфирий раздал всичко на сиромасите и на бедните манастири, като не оставил нищо за себе си. Той чувствал себе си обогатен чрез Божията милост, понеже бил чудесно изцерен от своята болест чрез явяването на Христа, Котого той видял, като че ли слиза от кръста към него, при което чул думите: "Пази това дърво!"

Скоро след това Порфирий бил ръкоположен за свещеник и му било поверено да пази скъпоценното дърво – Кръста Господен. Тук той

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

прекарвал в постоянна молитва, радвайки се на своето служение. Но след няколко години Бог му посочил друго дело.

В палестинския град Газа умрял епископът и газските християни дошли при митрополита на Кесария Палестинска да го молят да избере за тях епископ. Митрополитът пламенно молил Господа за помощ и нему било внушено чрез откровение отгоре, че Порфирий ще бъде достоен епископ. Той поръчал на скромния йерусалимски презвитер и пазител на животворящия Кръст да замине за Кесария. Едва в Кесария той узнал за своето назначение.

Служението било трудно. От времето на Юлиан Отстъпник, гонител на християните, идолопоклонството се било засилило в Газа и християните търпели притеснения от езичниците. В града имало само една християнска църква и тя била малка и бедна, а идолски капища имало много. Между тях се отличавал с красота и великолепиe храмът на езическия бог Марнас.

Порфирий ръководел вярно и предано малкото си паство, като извършвал с пълно усърдие своето служение. Свети Порфирий управлявал Газската църква 25 години. Той умрял в 401 година.

© Жития на светииите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).